

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 5 februari 1941 kl. 10 f. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 26 april 1940 (nr 272) med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m.

Genom en den 3 januari 1941 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 14, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 26 april 1940 (nr 272) med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 26 april 1940 med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m., vilken gäller till och med den 31 mars 1941, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942.

Lagen den 26 april 1940 (nr 272) med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m. gäller till och med den 31 mars 1941.

Denna lag är i likhet med ett flertal andra författningar av beredskapslagstiftnings karaktär så uppbyggd, att dess centrala bestämmelser (2—12 §§) skola äga tillämpning först sedan Kungl. Maj:t förordnat därom. Genom kungörelse den 10 maj 1940 (nr 312) meddelade Kungl. Maj:t dylikt förordnande. Därigenom ha bl. a. de bestämmelser i lagen, vilka beröra själva förfarandet i rättegång, blivit gällande. Dessa föreskrifter äro avsedda att tillämpas bl. a. då på grund av inkallelser till militärtjänstgöring hinder uppkommer för parter i rättegång att tillvarataga sina intressen eller svårigheter eljest uppstå för målens utredning genom vittnens hörande m. m.

Genom kungörelse sistnämnda dag (nr 313) utfärdades vissa tillämpningsföreskrifter till lagen.

I propositionen anför föredragande departementschefen, statsrådet Westman, att behov av ifrågavarande lagstiftning kan förväntas föreligga även

efter den 31 mars 1941, samt att med hänsyn härtill lagens giltighetstid bör förlängas, förslagsvis till och med den 30 juni 1942.

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet.

Utskottet har vid sin granskning av det framlagda lagförslaget icke funnit anledning till erinran mot detsamma och får alltså hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 4 februari 1941.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Schlyter, Gärde, Wagnsson, Branting, Ewerlöf, Caap, Brandt* och *Verner Andersson*;

från andra kammaren: herrar *Lindqvist* i Halmstad, *Hedlund* i Östersund, *Ryberg, Björling, Berg* och *Larsson* i Hede, fru *Ruth Gustafson* samt herr *Sundström* i Vikmanshyttan.
